

РЕШЕНИЕ

№ 918

гр. София, 16.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10684** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С681-566779/02.10.2020г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „ Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като още на 03.09.2020г. по искане на дружеството са започнали изпитвания на ЕСФП в реални условия от международна комисия по чл.10, ал.5 от Наредба №Н-18, видно от приложения протокол №434/03.09.2020г. видно и от приложеното към жалбата Свидетелство за регистрация на фискално устройство с регистрационен номер4424227, издадено на 30.06.2020г. и допълнение към Свидетелство №169FS е ,че посочената в процесната заповед ЕИСФП за отчитане на оборотите на продажби на течни горива е изпитана и одобрена за работа със следното средство за изпитване : колонка за втечен въглеродороден газ / пропан – бутан/ с ел. блок С-100 Д. Т. тип Елит FxG, вписана под ДР№ 4062. Приложен е Сервизен протокол №30631, издаден от поддържащата фирма [фирма] и Протокол за демонтаж на фискална памет от 07.10.2020г. От цитираните документи следва, че нарушението, за което е наложена процесната ПАМ е отстранено. Освен -това за същото вече е издадена друга ПАМ със Заповед за налагане на ПАМ №ФК- С591-0458717/05.08.2020г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „ Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. За същото нарушение от страна на НАП е издаден и АУАН на 26.08.2020г. Като фактическо основание за издаването са послужили същите документи, които са

били основание за издаването на заповедта за ПАМ от 05.08.20г., а именно протокол за извършена проверка сер АА № 0458717/29.07.20г. и АУАН № F566779/26.08.2020г., т.е. за едно и също нарушение са наложени две последователни ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“. Според жалбоподателя заповедта е мотивирана бланкетно, както по отношение необходимостта от налагането на ПАМ, така и по отношение определения срок на действие на мярката.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът - Началникът на отдел «Оперативни дейности» при ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страни, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.09.2020г. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС – Бензиностанция, находяща се в [населено място], общ. П., път 108, стопанисван от [фирма], като било констатирано, че при съвместна проверка с органи на БИМ, извършена на 25.09.2020г. на същия търговски обект се установило, че колонка №5 с ДР №4062, тип Елит FxG, с производител Д. Т. не е вписана в свидетелство за регистрация на инсталираната Електронна система с фискална памет – ЕСФП, одобрена със Свидетелство на БИМ №169/FS/01.04.2019г., регистрирана в НАП с №4424227/30.06.2020г. Следователно, според текста на заповедта, ЕСФП с индивидуален номер OS010149 и номер на фискалната памет 58010149, регистрирана в НАП на 30.06.20г. е от неодобрен тип, което не отговаря на техническите и функционалните изисквания на чл.8 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. към момента на проверката. Следователно от органите на БИМ е поставен стикер на ЕСФП за забрана за употреба. Като е прието, че в търговския обект няма инсталирано и въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип, което представлява нарушение на чл.8, ал.2, вр. с чл.8, ал.1 вр. с §8, ал.1 от ПР към Н. от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на МФ, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС, е наложена на [фирма] принудителна административна мярка – запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.2 от ЗДДС и чл.187, ал.1 от ЗДДС. Развити са мотиви, относно продължителността на срока, който е приет за съразмерен на извършеното и съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. Разпоредено е предварителното изпълнение на наложената мярка.

От приложените към жалбата документи се установява още, че преди процесната, била издадена Заповед за налагане на ПАМ № ФК – С591/0458717/05.08.2020г. по повод извършена проверка на 29.07.2020г. от органите по приходите на същия търговски обект, съвместно с представители на Българския институт по метрология, при която било установено несъответствие между въведеното в обекта фискално устройство, модел ЕСФП О. СИС 2.0-Д-KL и колонка №009 с ДР 4062, която не е вписана в свидетелството за регистрация на фискалното устройство. Била наложена с тази заповед ПАМ „запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни“ за същото нарушение по чл.8, ал.2 от Наредба №Н-18, констатирано на 29.07.20г. Предварително изпълнение не е предвидено, изрично в заповедта е постановено запечатването да се извърши след влизане в сила на същата. Заповедта от 05.08.20г. е връчена на управителя на [фирма] на 23.09.20г., следователно срокът на

обжалването ѝ тече до 07.10.2020г. вкл. В срока за обжалване на първата заповед е издадена процесната от 02.10.2020г. Няма данни дали към настоящия момент първата заповед за ПАМ е влязла в сила, жалбоподателят твърди, че я е обжалвал, но не представя доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно чл.8 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства:

Ал.1: Фискалните устройства трябва да отговарят на:

1. функционалните изисквания съгласно приложение № 1.
2. техническите изисквания съгласно приложение № 2.

Според ал.2 Фискално устройство от одобрен тип е устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания съгласно ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9.

Ал.3 (Доп. - ДВ, бр. 26 от 2019 г., в сила от 29.03.2019 г.) разпорежда, че за одобряване на типа ФУ производителите или вносителите предоставят в Българския институт по метрология (БИМ) (или в обекта, когато изпитването е в реални условия) за изпитване нефискализиран образец от съответния тип заедно с писмена заявка-декларация съгласно приложение № 3, придружена от изброени документи на български език на технически носител.

§8 от Преходните разпоредби към Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (изм. - дв, бр. 26 от 2019 г., в сила от 29.03.2019 г., доп. - ДВ, бр. 75 от 2019 г.), в ал.1 казва, че Лицата, които използват ЕСФП, привеждат дейността си в съответствие с изискванията на тази наредба в срок до 30 септември 2019г.

Ал.2: Досегашният ред за регистриране и отчитане на продажбите /зарежданията на течни горива се прилага от лицата до привеждане на дейността им в съответствие с изискванията на тази наредба, но не по-късно от изтичане на срока по ал. 1.

Настоящият съдебен състав намира, че с процесната заповед необосновано и в противоречие с целта на закона, за същото нарушение, констатирано при проверката на 29.07.2020г., по повод на която е издадена заповед за ПАМ от 05.08.2020г. и преди да влезе в сила тази заповед и да бъде изпълнена мярката по нея, е наложена отново същата мярка, за нов 14 дневен срок. Общо срокът на затваряне на обекта е продължен на 28 дни. Чл. 22 от ЗАНН поставя целите на принудителните административни мерки и те са: за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. В случая, преди да стане ясно, дали наложената на 05.08.20г. мярка ще даде резултат, административният орган е наложил още веднъж същата мярка за същия срок, с което в нарушение на чл. 6, ал.1 от АПК е упражнил правомощията си не по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Ал. 3 на чл.6 постановява, че когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона, но в случая, видно от приложените по делото документи постигането на целта на закона и целта на мярката – преустановяване на извършваното нарушение не е била приоритетна в действията на контролните органи. Първата заповед, касаеща проверка, извършена на 29.07.20г. е издадена на 05.08.20г., но е била връчена едва на 23.09.20г. (почти два месеца след констатираното нарушение), като в нея органът е преценил, че не е нужно да включва разпореждане по чл.60 от АПК за предварителното ѝ изпълнение. В противоречие с първоначалния подход на административния орган, непосредствено след като търговецът е разбрал, за наложената му мярка и преди тя да стане изпълняема е била извършена нова проверка – на 25.09.20г. и срокът на запечатването на бензиностанцията фактически е удължен с 14 дни, без да се изчака ефектът от първата заповед.

Освен това, в заповедта от 02.10.2020г. няма никакви констатации, че продажби на гориво са били извършвани от колонка №5 с държавен регистър 4062, което представлява липса на фактически обстоятелства, включени в състава на нарушението. Фактичката обстановка, неясно описана в заповедта, не може да бъде изяснена и от приложените по делото доказателства. Видно от протокола за проверка от 25.09.20г. на фискалното устройство има поставен стикер от органите на БИМ за забрана за употреба и при преглед на КЛЕН се установява извършено зареждане на течни горива за същата дата, но в хода на проверката не е извършвана контролна покупка и не е изяснено дали са извършвани продажби точно от колонка №5. На лист 31 и сл. от делото има приложени КЛЕН и фискални бонове от датата на проверката, от които е видно, че в бензиностанцията има работещи колонка №4, колонка №6, колонка №1, но няма приложен фискален бон за извършени продажби от колонка №5, каквато е посочена в заповедта. Неизяснената фактическа обстановка във връзка с нарушението прави ПАМ незаконосъобразна.

На последно място, към жалбата е приложено Допълнение към Свидетелство № 169 FS/01.04.2019г., издадено от Председателя на БИМ на 06.10.2020г., според което посочената в заповедта ЕИСФП за отчитане на оборотите от продажби на течни горива е изпитана и одобрена да работи със средство за изпитване: колонка за втечнен въглеводороден газ пропан – бутан с ел. блок С-100 Д. – Т. тип Елит FxG, вписана по ДР № 4062, тъй като още на 03.09.20г., видно от протокола на стр.15 от делото търговецът е предприел действия за привеждане на бензиновата колонка в съответствие с изискванията на Наредба №Н-18. Или, нарушението е било отстранено на датата на връчване на оспорената в настоящото производство заповед – 06.10.2020г., което я прави необоснована и като такава следва да се отмени. Жалбоподателят е доказал извършени разноси самов размер на платената държавна такса, която следва да му се присъди.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] като незаконосъобразна Заповед за налагане на ПАМ №ФК- С681-566779/02.10.2020г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „ Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Централно управление на НАП да заплати на [фирма] разноси по делото за държавна такса в размер на 50 / петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: